

[Undervisningsministeren.]

målet, således som f. eks. i de sager, der er baggrunden for denne debat, nemlig sager, hvor betydningen af en hurtig løsning er erkendt fra alle sider, og hvor der står så store interesser på spil, at enhver udskydelse kan betyde uoprettelig skade. Dette vil ikke mindst kunne være tilfældet med sager, som af tekniske grunde først er modne til en løsning i sommerhalvåret, hvor tinget ikke er inde.

Min konklusion bliver således, at jeg er principielt enig i, at større bevillingsforslag bør gennemføres ved lov, men at jeg må mene, at bevillingens størrelse ikke kan være ene afgørende, idet afgørelsen må bero på et konkret skøn i hver enkelt tilfælde under hensyntagen til samtlige foreliggende omstændigheder.

Med hensyn til spørgsmålet om direkte optagelse af bevillinger på finanslov kontra tillægsbevilling skal jeg i øvrigt henvise til finansministerens bemærkninger herom ved fremsættelsen af finanslovsforslaget forleden dag.

Jeg finder det i øvrigt naturligt at benytte den givne anledning til kort at orientere det høje ting om de overvejelser, regeringen har gjort sig vedrørende de kommende års investeringsprogram for den videregående uddannelse og forskning i videste forstand.

Fra alle sider har det været erkendt, at et stort investeringsprogram forestod — jeg behøver blot at nævne de store børneårgange, teknikerproblemerne, forældede lokaler m. v. — men et samlet overblik over omfanget af dette program manglede. Man stod derfor over for den risiko at måtte træffe afgørelse i enkeltsagerne uden at have nøjere kendskab til, hvilke andre — måske endnu mere påtrængende opgaver — der samtidig var under forberedelse; dette gælder ikke blot inden for det enkelte ministerium, men også i forholdet de forskellige fagministerier imellem.

Undervisningsministeriet havde ganske vist i efteråret 1957 nedsat et særligt udvalg med den opgave at fremkomme med et investeringsprogram for universiteterne i det kommende tiår — det såkaldte 10 års udvalg — men der forelå samtidig en række påtrængende opgaver uden for universitetsområderne. Regeringen anmodede derfor det økonomiske sekretariat om at søge tilveje-

bragt et samlet skøn over investeringsønskerne til disse formål i de kommende 10 år og på grundlag heraf fremkomme med en koordinerende indstilling.

Det økonomiske sekretariat har herefter gennem de respektive fagministerier indsamlet oplysninger om de foreliggende investeringsønsker, som skønnes at være så påtrængende, at de bør løses inden for de nærmeste 10 år, og har på grundlag heraf foretaget en samlet opgørelse. Opgørelsen omfatter videregående undervisning og forskning i videste forstand. Det vil for undervisningsministeriets område sige ikke blot universiteterne og de andre højere læreanstalter, men også gymnasier, seminarier, højskoler m. m. og videnskabelige biblioteker, arkiver m. v. Fra de andre fagministeriers områder kan eksempelvis nævnes: undervisningshospitaller og statens seruminstitut under indenrigsministeriet, teknika, tekniske skoler, handelsskoler m. v. under handelsministeriet, landbohøjskolen m. fl. institutioner under landbrugsministeriet.

Disse samlede investeringsønsker viste sig at udgøre over 1 milliard kr., hvoraf ca. 625 mill. kr. under undervisningsministeriets område.

Det økonomiske sekretariat har endvidere foretaget en gennemgang af det indsamlede materiale med henblik på at udskille ønsker, som — omfanget af samtlige ønsker taget i betragtning — måtte skønnes mindre stærkt hastende, ligesom man har prøvet at reducere skønnene og at undgå overlappinger ved eventuelt at kombinere flere institutioners byggeri. Hvor lokaler bliver ledige ved fraflytning, har man peget på mulighederne for at udnytte disse til andre formål, som ellers ville kræve nybyggeri. Også beliggenheds- og arealproblemerne har man helliget særlig opmærksomhed, idet man i en række tilfælde har påpeget, at disse bør yderligere afklares, inden betydelige investeringer foretages.

Regeringen har på grundlag af det tilvejebragte materiale haft flere drøftelser, men har fundet, at der foreligger for mange usikkerhedsmomenter til, at man kan udforme et mere bindende program for en 10 års periode. Man har derimod ment at burde lægge visse retningslinjer for dette finansår og de kommende 5 års investeringer